

Sygn. akt I C 656/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2014 w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) z/s w L.

przeciwko J. S.

o zapłatę kwoty 225,43 zł

oddala powództwo.

sygn. akt I C 656/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z/s w L. wniosła pozew przeciwko J. S. o zapłatę kwoty 225,43 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. W uzasadnieniu podała, że w wyniku umowy cesji z dnia 28.09.2012r. nabyła od (...) wierzytelność, z tytułu wystawionych not obciążeniowych, dotyczących niezwróconego przez abonenta sprzętu, będącego własnością cedenta. Dochodziła od pozwanego zapłaty not obciążeniowych, zgodnie z załączonym do pozwu częściowym wykazem wierzytelności z dnia 28.09.2012r.

Pozwany zarzucił nieudowodnienie roszczenia, brak podstawy faktycznej i prawnej żądania, nieprzedsatwienie umowy, będącej źródłem zobowiązania, różnicę w kwocie dochodzonej pozwem i w nocie księgowej oraz brak wyjaśnienia tych rozbieżności, nieotrzymanie wezwania do zwrotu terminala ani zapłaty odszkodowania. Z ostrożności procesowej podniósł nadto zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodziła skutki prawne, w postaci możliwość żądania zapłaty od pozwanego kwoty dochodzonej pozwem. Jej twierdzenia, jakoby nabyła wierzytelność przysługującą względem pozwanego w kwocie dochodzonej pozwem, pozostały gołosłowne. Z dołączonego do pozwu dokumentu „Umowy szczegółowej“ (k-17v.), zawartej pomiędzy (...) i stroną powodową, nie wynika, aby powód nabył wierzytelność, przysługującą przeciwko pozwanemu, z tytułu wystawionej noty obciążeniowej, dotyczącej niezwróconego przez pozwanego sprzętu, będącego własnością cedenta. Powód nie przedstawił umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009r., o której mowa w art. 1 ust. 1 dołączonej „umowy szczegółowej“, ani załącznika(...), tj. listy wierzytelności. Dowodem na tą okoliczność nie może być „częściowy wykaz wierzytelności“ (k-15), który, jako niepodpisany, nie stanowi nawet dokumentu prywatnego (art. 245 kpc). Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomień o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika fakt

istotny, a mianowicie, że wiarytelności w kwocie 200 zł przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, tym bardziej, że powód nie wykazał, aby owo „zawiadomienie“ w ogóle zostało doręczone pozwanemu, w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie określonej treści. Nie jest natomiast dowodem na fakt istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Trafny był zarzut pozwanego nieudowodnienia roszczenia. Powód nie przedstawił dokumentu umowy, łączącego pozwanego ze wskazanym zbywcą wiarytelności, z której wynikałby obowiązek zwrotu sprzętu do odbioru telewizji satelitarnej, termin świadczenia, oraz wysokość kary umownej, przewidzianej za niewykonanie tego obowiązku (art. 6 kc w zw. z art. 483§1 kc). W tej sytuacji, wystawienie noty księgowej z dnia 10.09.2012r. na kwotę 200 zł (k-16), na której powód oparł swoje roszczenie, nie znajduje jakichkolwiek podstaw prawnych.

Nawet, gdyby uznać, że ciężar dowodu zwrotu sprzętu obciążał pozwanego, to w pierwszej kolejności ciężar udowodnienia istnienia zastrzeżenia kary umownej w określonej wysokości (art. 483§1 kc) i terminu wymagalności świadczenia, spoczywał na stronie powodowej, a ta, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, faktów nie wykazała (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc).

Z uwagi na powyższe, powództwo podlegało oddaleniu. Zarazem, z uwagi na brak udowodnienia przez powoda roszczenia, w tym daty jego wymagalności, niemożliwym i bezcelowym było badanie zarzutu przedawnienia.

Sąd nie znalazł podstaw do działania z urzędu w celu poszukiwania dokumentów, na poparcie twierdzeń powoda, u wskazanego zbywcy wiarytelności, w sytuacji, gdy strona powodowa działała przez profesjonalnego i doświadczonego w takich sprawach pełnomocnika. Sąd podziela pogląd, wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 175/00, OSP 2001 r./7–8/116, iż działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wyrażono stanowisko, iż ani w toku postępowania dowodowego, ani po wyczerpaniu wniosków dowodowych stron, sąd nie ma obowiązku ustalania, czy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do stanowczego rozstrzygnięcia stosunku spornego i nieaktualny jest już nakaz uzupełniania z urzędu udzielanych przez strony wyjaśnień i przedstawianych przez nie dowodów jak i dokonywania oceny stopnia wyjaśnienia sprawy. Powołanie dowodu przez sąd z urzędu może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. Przestrzegając zasady równości stron, sąd musi, o ile chodzi o powoływanie dowodów, przestrzegać również zasady kontrydiktoryjności, stosownie do której strona może m.in. powoływać dowody i wypowiadać się co do dowodów powołanych przez przeciwnika (art. 210§1 kpc). Sąd powinien zatem przede wszystkim dbać o to, aby każda ze stron taką możliwość uzyskała. Działanie przez sąd z urzędu nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnieniu jej obowiązków i może mieć miejsce tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Sąd nie dopatrzył się podstaw do uznania za taką sytuacji stron w niniejszej sprawie.

Niezależnie od tego, domagając się odsetek od kwoty 200 zł, wskazanej w nocie księgowej od dnia 26.09.2012r., oraz odsetek od kwoty 25,43 zł, stanowiącej, jak można się domyślać, wartość skapitalizowanych odsetek, naliczonych do dnia wniesienia pozwu, z dalszymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, powód naruszył zakaz anatocyzmu, przewidziany w art. 482§1 kc, żądając podwójnie odsetek od tej samej kwoty za ten sam okres.